

F.O., Peeva - Може би

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

[Припев: x4]

Може би, трябваше да си вярваме.
Може би, утре пак ще си потрябваме.
Може би, ма надали, по-скоро съм надали.
От вярване повярвай ми, всички сме пострадали.

Само на може би, можем ли боже мой,
сложно е щом и лъжи са заложени,
щом се наложи да жилия, не жаля жени,
нижа нежно на жилото живи уши.
От душа ненавиждам "наужким" не виждаш ли?
Шилета хиляди цвилят подире ми,
До, ре, ми няма да дам на натирени,
да надарени, но неориентирани.
Среден в раните, среден в раните
време за тайните...
Като кварталите, като кварталите
аз съм от крайните...
Майната му, ще се боря за всеки фен
майката му е на въпреки и откровен.
И познахте у себе си, себе си...
При МС-тата не се меси, дребен си.
И за довиждане аз пак съм прав
за да ме виждате ще стана пръв.
За да взимат, давал съм,
за да имат, нямал съм...
Бил съм там щом трябвал съм им стотици пъти.

[Припев: x2]

Дали след всеки нов ред,
след всеки следващ куплет
ще съм каквато не трябва...
Трябва ли да се направя, че не чувам, чуваш ли се...?
Не бих могла понеже чуя ли личи си.

Дай ми знак да не спирам
да ми пляскат умирам.
Нямам смях да събирам.
Търся грях не намирам.
Дай ми знак да не спирам
да ми пляскат умирам.
Нямам смях да събирам.
Аз усмивки намирам.

[Припев: x4]